

Το κουτί της καπιταλιστικής νεοφιλελεύθερης Πανδώρας και η Περιεκτική Δημοκρατία

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΜΕΝΤΑΚΗΣ

Κυρίες και κύριοι,

Επιτρέψτε μου να εκφράσω την ιδιαίτερη χαρά μου, που συμμετέχω για μια ακόμη φορά σε μια γιορτή της γνήσιας, της Περιεκτικής Δημοκρατίας, ενός προτάγματος που είναι, το δίχως άλλο, η μεγάλη ελπίδα, η μεγάλη προσδοκία και το μεγάλο όραμα για μας, για να περάσουμε από την ηγεμονία της βαρβαρότητας και κτηνωδίας σ' ένα καλύτερο κόσμο, σ' έναν κόσμο ειρήνης και ευημερίας για όλους.

Εχω διαβάσει πάμπολλα κείμενα τον τελευταίο καιρό, για την παγκόσμια οικονομική κρίση, από συγγραφείς όλου του φάσματος —δεξιούς, νεοφιλελεύθερους, αριστερούς, ρεφορμιστές, μαρξιστές και οικολόγους— αλλά ένιωσα απογοήτευση, για τον επιπόλαιο και επιφανειακό τρόπο που βλέπουν τα πράγματα. Στα κείμενα αυτά κατά την γνώμη μου, που είναι η γνώμη ενός θιασώτη της Περιεκτικής Δημοκρατίας, υπάρχουν ανακρίβειες, διαστρεβλώσεις, παρανοήσεις, αφέλειες, μισοαλήθειες και υπεραπλουστεύσεις. Οι περισσότεροι συγγραφείς έχουν μονοδιάστατη σκέψη. Αλλά το χειρότερο είναι, ότι οι συγγραφείς στην πλειονότητά τους, συνεχίζουν να ερωτοτροπούν με το σύστημα της οικονομίας της αγοράς και κάνουν τεράστιες προσπάθειες, να βρουν τρόπους να το διασώσουν. Το τελευταίο άλλωστε χαρτί που παίζει η διεθνής ελίτ για να βάλει το σύστημα να δουλέψει ξανά στο φουλ, είναι ο μελαιψός Ομπάμα, σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια, να σώσουν το ετοιμόρροπο σύστημα.

Το μεγάλο κενό στην διεθνή βιβλιογραφία για το θέμα της οικονομικής κρίσης και όχι μόνον, έρχεται να καλύψει το δίχως άλλο το βιβλίο που θα παρουσιάσουμε απόψε. Το βιβλίο αυτό ρίχνει άπλετο φως στην σύγχρονη πολυδιάστατη και όχι μόνον την οικονομική κρίση, εξηγώντας τα βαθύτερα αίτια αλλά και τους τρόπους απόδρασης.

Λέγεται, σύμφωνα με την αρχαία μυθολογία ότι από το κουτί της Πανδώρας, το τελευταίο πράγμα που βγήκε ήταν η ελπίδα. Σε ό,τι με αφορά, η σύγχρονη ελπίδα μετά από τα τόσα δεινά που έχουν βγει από το κουτί της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής Πανδώρας, είναι η Περιεκτική Δημοκρατία.

Κάθε εποχή έχει τους δικούς της οραματιστές. Δηλαδή ανθρώπους που βλέπουν μακριά και διεισδυτικά, που οραματίζονται και προβλέπουν χωρίς παρωπίδες και ιδιοτέλειες και που μπορούν να πάρουν και να εξηγήσουν στους πολλούς τα μηνύματα των νέων καιρών. Προπάντων όμως οι άνθρω-

ποι αυτοί καταφέρνουν να προτείνουν τις καλύτερες δυνατές λύσεις, κάτω από τις εκάστοτε κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, για να προχωρήσει η ανθρωπότητα σε ανώτερα στάδια πολιτισμού και να ανέβει σε υψηλότερα επίπεδα το βιοτικό επίπεδο των πολλών και η ποιότητα της ζωής τους.

Ο σύγχρονος οραματιστής, που ήδη το έργο του έχει διεθνή απήχηση, είναι εδώ κοντά μας, είναι ο Τάκης Φωτόπουλος. Η βασική διαφορά του Τάκη με τους άλλους πολιτικούς φιλοσόφους και αναλυτές, είναι ότι πολλοί απ' αυτούς ενώ παρουσιάζουν ενίοτε με οξυδέρκεια και ευστοχία τα συμπτώματα της γενικευμένης κρίσης, λαθεύουν γενικά στα αίτια της κρίσης και το σπουδαιότερο είναι ότι δεν έχουν να προτείνουν ουσιαστικές λύσεις. Με όσα λένε απλώς προσπαθούν να βελτιώσουν, να ωραιοποιήσουν και να αθώσουν το υπάρχον κυρίαρχο σύστημα. Γενικά στηρίζουν το χρεοκοπημένο σε όλους τους τομείς σύστημα. Ο Τάκης Φωτόπουλος επιχειρεί μια πρωτότυπη, ιδιοφυή κατά την γνώμη μου ανατομία της πολυδιάστατης κρίσης, παρουσιάζοντας όχι μόνον τα συμπτώματά της αλλά και τα απώτερα αίτιά της. Προχωρεί όμως παραπέρα και προτείνει όχι ευχολόγια, για την ανάκαμψη και διαιώνιση του συστήματος όπως όλοι σχεδόν οι άλλοι πολιτικοί φιλόσοφοι, αλλά τις πιο προχωρημένες, ριζοσπαστικές πολιτικοκοινωνικές και οικονομικές στρατηγικές, για το ξεπέραςμα της παγκόσμιας πολυδιάστατης κρίσης.

Το τελευταίο του αυτό βιβλίο, πρέπει επίσης να κυκλοφορήσει διεθνώς το ταχύτερο. Αποτελεί το πρόπλασμα, την μακέτα για την μόνιμη και οριστική άρση της οικονομικής, πολιτικής, κοινωνικής, οικολογικής, πολιτιστικής και υγειονομικής κρίσης.